

Сарайски път – 1. Г.Ал., ЮЗ, Ю, ЮИ; 2. Ж.в., ЮИ, Ю, ЮЗ 2,5; 3. Топ., Ю 5, стар път, свързващ Сливен със старинния път Поморие – Ямбол – Пловдив при изчезналото с. *Сарай*, намирало се на юг от гр. Стралджа.

Сараликата – Ник., 3 2.

Саранова – селище в Сливенска каза през 1626–1627 г., неуст. (Грозданова 1989: 422). Още тогава жителите му се изселили

Сараплѐ адà – Сам., Ю 2 (ДАД).

Сарасан дерè – Из., неуст., от емл. рег.

Сарачева воденица – Топ., И 1,5, стара воденица на *Любомир Сарачев*, търговец от Сливен.

Сардàл алàн – Сам., Ю 2, ливади.

Сарì алàн – Вълг., СИ 3,5, поляна в северен склон.

Саркаджà – 1. Г.Ч., СЗ, рид; 2. Сред.

Саркаджик дерè – 1. Г.Ч., СЗ 4; 2. Ж.б., ЮЗ 4,5, горист рид, дели се на *Горен* и *Долен*.

Сàрова чешмà – Б., СИ 0,4, чешма на малка поляна в *Сàров дол*.

Сàров дол – Б., СИ 0,5, дол с полупресъхнала рекичка със стръмни ронливи брегове с жълта глина, от тур. *саръ* ‘жълт’.

Сàрпа – 1. Б., С 7, горист връх; 2. Зап., ЮЗ 2, височина, обрасла с гора, от тур. *sarp* ‘стръмен’ (ГХХ).

Сарпалан дерè – Вълг., СИ 2,2.

Сарѐбаш – Бл., СЗ 2,2, местно название на изчезнало село (по османски документи *Сарѐбаят*). Вж. съвременното название *Сърбѐш* и производните му.

Сарѐбашки път – Глш., ЮИ, стар път към някогашното село, сега м. *Сарѐбаш*.

Сарѐбейлю – Пан., название на с. Панаретовци в осм. док. от XVII в. (Грозданова 1989: 424).

Сарѐбийд – Бл., СЗ, име на селище в Сливенска каза. През 1843 г. вече е *мезра* (землище без уседнало население) (НБКМ, Ор. отд. Ф. 138, а.е. 8/1). ДИ: *Сарѐ байт*, *Сарѐбаш*. Сега м. *Сърбѐш*.

Сарѐджà – селище в Сливенска каза; среща се в османски документ през XVII в. Възможно е да е идентично със споменатото тук *Саранова*. Вероятно мезратата *Сарѐбиад* (вж.) и м. *Сарѐбаш* (вж.) в землището на с. Блатец. В някои публикации името се смесва с това на с. *Сарѐяр* (Жълт бряг)

Сарѐ джевезлѐк – Шив., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г.; ‘жълтите орехи’.

Сарѐ ерì – Сб., неуст., от рум. вл., 1885 г.; ‘жълтото място’.

Сарѐивàнова корìя – Ков., С 5, остров на р. *Тунджа*, зает с гора и поляна, принадлежал на сем. *Сарѐиванови* от Сливен. Местността всъщност се числи към Сливенски минерални бани, които са анклав на сливенското землище.